

[Elmqvist.]

gerrig Offentlighed rent personlige Forhold, som maaske bagefter viser sig overhovedet ikke at have haft Interesse for den vedkommende Sag. Dette vanskeliggør ofte i høj Grad at faa Folk til at aflægge Vidneforklaring. Jeg vil indrømme, at der kan være visse Vanskeligheder ved denne Regel, og vi vil derfor gerne forhandle videre om dens Udformning; men vi mener, at der maa være en Adgang for Vidnerne til i visse Tilfælde at faa Dørene lukket i større Udstrækning end nu. Dog heller ikke paa dette Omraade vil vi sige, at vi er naaet til den endelige Udformning, vi vil gerne overveje Udformningen nærmere. Endvidere foreslaar vi en Ændring med Hensyn til Dørenes Lukning, naar Hensynet til Sædeligheden gør det betimeligt. Nu kan Dommeren lukke Dørene, naar Hensynet til Sædeligheden gør det „paakrævet“; vi foreslaar det ændret til „betimeligt“. Det er altsaa en lidt videre Adgang for Dommerne til at lukke Dørene, men i Virkeligheden ikke nogen større Ændring i det, der i Øjeblikket gælder.

Det er disse Indskrænkninger, vi foreslaar med Hensyn til Offentlighed i Retspleje, og jeg tror, man maa kunne være enig om, at disse Ændringer er meget moderate.

Endelig foreslaar et Mindretal, bestaaende af Christensen (Høng), Vejen og mig, i Ændringsforslag Nr. 15, at det skal være forbudt at fotografere eller tegne i Retssalen og offentlig at gengive Billeder af Retsmøder eller de i Sagen optrædende Personer. Som jeg ved tidligere Forhandlinger har gjort gældende, finder jeg, at det er en Utilbørlighed saavel overfor tiltalte som overfor Vidnerne, at disse skal finde sig i næste Dag at se en Karikatur eller Billede i Bladene i Forbindelse med Referatet af Retsforhandlingerne. Jeg ved fra Forhandlingerne i Udvalget, at den højtærede Justitsminister ser paa ganske samme Maade paa dette Forhold og den ærede Ordfører egentlig ogsaa; man maa ikke glemme, at det at være tiltalt ikke er det samme som at blive dømt, og der er noget urimeligt i, at en tiltalt skal finde sig i at se sig afbildet paa en saadan Maade — hvis vedkommende saa maaske bagefter bliver frikendt, har han alligevel den Ubehagelighed, at hans Billede er løbet rundt i adskillige af Landets Blade i Forbindelse med denne Sigtelse. Gælder dette overfor sigtede, gælder det derhos langt mere overfor Vidnerne. Den Regel, vi her foreslaar, er gældende i England, som paa mange

Omraader staar som Forbillede for vort Lands Retspleje; men desværre har vi ikke kunnet faa Tilslutning til dette Ændringsforslag, der klart og tydeligt forbyder, hvad der skal forbydes, altsaa forbyder, at Fotografering og Tegning fremkommer i Forbindelse med Retsreferatet.

Derimod er der et betydeligt Flertal for Ændringsforslaget under Nr. 30, der vedrører det samme Forhold. Herefter skal Gengivelser af Billeder af de i Retten mødende Personer forbydes, naar Billedet klarligt fremtræder som Karikatur. Jeg finder ikke, at dette Forslag er fyldestgørende; thi det er altsaa herefter tilladt i Retten at fotografere eller tegne tiltalte og Vidnerne og næste Dag bringe Billederne, naar de blot ikke klarligt fremtræder som Karikaturer. Det er en meget uklar Bestemmelse; jeg tror, at det er Tegneren det ærede Medlem Hr. Pürschel, der er Fader til dette Produkt. Jeg kan ikke desto mindre ikke sige andet end, at jeg finder, det er uklart. Jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt at bestemme, hvorvidt en Tegning af det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, forfattet af det ærede Medlem Hr. Pürschel, klarligt fremtræder som Karikatur eller ikke klarligt fremtræder som Karikatur. Det ærede Medlem Hr. Trier viser, at han har adskillige af det ærede Medlem Hr. Pürschels Produkter liggende paa sin Plads, følgende kan ærede Medlemmer, der sidder dernede, selv bedømme, om det bliver nemt at træffe Afgørelsen. Risikoen for, at Folk, naar de er tegnede, rejser en Sag derom, er vist meget ringe. Man skal altsaa forlange offentlig Paatale til Afgørelse af, om det Billede, der er fremkommet i Bladet, klarligt fremtræder som Karikatur, og saa maa der vel nedsættes et sagkyndigt Udvalg til at afgøre, om Billedet er en Karikatur eller ikke. Jeg tror, at de Folk, der vil rejse en saadan Sag, vil gøre sig i ret udstrakt Grad til Grin, og jeg mener derfor ikke, at den Bestemmelse vil have nogen synderlig Betydning. Tegnerne uden Undtagelse, ogsaa det ærede Medlem, kan vist være ganske rolige. Paa den anden Side indeholder Forslaget et Forbud mod at gengive Billeder af Retsmøder, saa et lille Skridt i den rigtige Retning kan det maaske nok siges at være, men jeg synes, det er meget ufuldkomment og meget uklart. Ikke desto mindre vil jeg, saafremt vore Ændringsforslag forkastes, anbefale, at man stemmer for dette Forslag, som de ærede Medlemmer og jeg altsaa subsidiært er Medforslagsstillere til, da det dog er bedre end intet.